

Николай КОВАЧЕВ (Велико Търново)

ЙОРДАН КРУМОВ ЕЛЕНИН (ПАЗАРДЖИК)

Редица наши ономасти не са в научноизследователски и висши учебни заведения, но ономастичната им искрица, запалена при следването им е съхранена и те по места събират и разработват ценни регионални материали и ги правят достояние на нашата национална ономастична наука. Един от тях е и българистът учител Йордан Еленин.

Роден на 18 ян. 1939 г. в с. Грамада, Станкедимитровско, в бедно селско семейство. Баща му геройски загива в Отечествената война при р. Драва. Завършва гимназия в гр. Бобошево през 1963 г. и учителски институт, а през 1976 г. българска филология във Велико Търново като задочник; през 1985 г. получава фундаментална подготовка по олигофренология.

Еленин с любов се отдава на учебно-възпитателна професия: 11 години е начален учител в с. Сестримо и с. Мокрище (Пазарджишко); бил е зам. директор на основно училище в с. Ивайлово (Пазарджишко) и директор на Основно училище "Ив. Вазов" в Пазарджик.

Още от малък, под влияние на майка си, проявява интерес към народния фолклор, прави записи, които се предават по радиото и телевизията.

Любовта му към науката и по-тясно към българската регионална ономастика се поражда като студент-задочник във Велико Търново. Тук успешно защитава дипломна работа *Топонимията в западната трета на Пазарджишко* под ръководството на проф. Н. К о в а ч е в. След завършване на ВТУ насочва вниманието си към антропонимията и топонимията на родния си Станкедимитровски регион. В местния печат прави достояние отделни свои наблюдения и виждания по ономастични теми.

В статията *Познаваме ли своя град?* [За произхода на някои стари имена на Станке Димитров] (Дупнишка комуна, XXI, № 27

/596/, 14 юни 1984 г.) изяснява произхода на махалите *Бешико*, *Барошо*, *Табаханата*, *Еврейската махала* - *Яхуди махала*; на реките *Боклуджа*, *Джерма*; на местностите *Дус подина*, *Исарлъко*, *Каршия*. Цели да посочи на читателите значението на местните имена за миналото на края.

В статията *Необходимост от преосмисляне и промяна* (Т у р и с т, № 1, ян. 1985, с. 12) Еленин се спира върху редица МИ в Станкедимитровския район на Рила планина, останали от пастирите юруци и власи от миналото с предложения за преосмисляне предимно по пътя на превода (калкирането) като: връх *Бекяро*>*Самотник*, *Единак*; *Бешбунар*>*Петте кладенеца*; р. *Буклуджа*>*Шумлийка*, *Шумнатица*; *Деве багър/бараган*>*Камилска гръд/рев*; *Кабуро/Чакуро/Калбура*>*Решетник*; *Карауло*>*Стражнищата*; *Коджакарица*>*Коляма снежнища* (но *Коджакър Кър* 'поле, голо пространство, пасище'); *Крикам бара*>*Стрижбата*; р. *Куртдере*>*Вълчи дол*; р. *Кючук Карица*>*Малка Снежнища*; *Ората тепе*>*Средна могила*; пропаст *Сакън дупка*>*Страшната пропаст*; *Дълбоката*, *Дяволската дупка*; *Тиш мандра*>*Каменна мандра*; р. *Урсулдере*>*Мечи дол*; *Чардакташ*>*Равната скала* (камък); *Читакците*>*Сената* "куп сено".

В *За произхода на някои имена на селища* (Д у п н и ш к а комуна, XXVI, № 5, 2 февр. 1982) засяга тълкуването на СелИ: *Дяково*, *Кременик*, *Кърнул*, *Палатово*, *Мцакурово* и *Самораново* в Станкедимитровска селищна система. Целта е да покаже на читателите на вестника, че през СелИ приблизително можем да датираме възникването на някои селища и народността, която ги е създала.

Основният принос на Еленин към българската ономастика е събирането, тълкуването на местните имена – топонимите в родния му край в монографията *Местните имена в Станкедимитровско*, приета за издаване от ИБЕ при БАН, ценен принос към топонимията в страната ни.